

E d i t o r i a l

ELS MESTRES DE LES COMARQUES DE TARRAGONA I LA FUTURA UNIVERSITAT

Acaba de petar el tro de sortida de la futura Universitat de les comarques de Tarragona, o de Tarragona -Reus com els agrada de dir, o de Rovira i Virgili com ara alguns l'han batejada. El nom, però, no farà la cosa; i a aquest o altres noms, no ens hi volem referir. Són, a tot estirar, foc d'encenalls per distreure'ns del principal.

Nosaltres el que volem es posar punts de reflexió per parlar de coses i aspectes que creiem interessants per als futurs mestres i professors que sortiran de la nounata Universitat. D'aspectes que els tocaran ben a la vora i que incidiran a l'hora de perfilar els currícula dels renovats professionals que sortiran a treballar i trescar per aquests mons de Déu que són les ciutats i els pobles de la demarcació. Unes vegades sols en escoles unitàries, i d'altres en grup, en col·legis o en instituts

Fins ara, fa relativament ben poc, la Universitat -tant l'Escola de Mestres com la Facultat-, ha intentat preparar professors per a l'EGB i investigadors -i en pocs casos professors- per al BUP i COU i la FP. Els resultats han significat que els compresos en el segon estrat del que parlem s'han incorporat a l'ensenyament amb un bagatge científic adient i amb minses engrunes de receptivitat psicopedagògica, per treballar amb alumnes, desconeguts i fins i tot «poc madurs». Els resultats no s'han fet esperar i en força casos han estat prou decebedors. Repeticions de cursos per part d'alumnes i frustracions de professors per una feina mal garbada des de bon començament.

La futura Universitat de totes les comarques de Tarragona haurà d'agafar un compromís fidel de servei a la societat. I conseqüentment, haurà de fer un gir copernicà en el seu disseny de preparació de professorat per al nivell que sigui. Si en el món d'ahir, de països amb més tradició pedagògic-social que el nostre ja hi estan immersos de ple, avui i demà tocarà fer el cop de timó a les universitats d'aquí. La de les comarques de Tarragona ja ha posat uns fràgils fonaments per avançar en la línia de la renovació, però tots sabem que els acabats són els que defineixen si l'edifici és de qualitat o dels fets en sèrie o ... L'alarma de l'aluminosi que plana pel futur ensenyament cal desterrar-lo, ja.

La nostra futura Facultat d'Educació i Psicologia haurà de fer plantejaments nous i de futur. No serà suficient fer una amalgama de l'Escola de Mestres - la qual inequívocament haurà de dur-ne el timó de la formació del professorat en tots els seus àmbits i nivells- amb les seccions de Psicologia i de Pedagogia. Per preparar mestres i professors per a un territori concret com el nostre caldrà un arrelament del professorat en tots els sentits, sense subterfugis. El mestre i el professor que en surti haurà de trobar en el seu professorat una guia, ajuda i consell davant de canvis i de noves situacions en les quals es pugui trobar. La formació permanent haurà de ser un hàbit usual i normal en tot el procés. I per això serà necessària la franquesa de plantejaments inicials per arribar com més lluny millor en una formació basada tant en continguts com en el mateix perquè. Mestres i professors en formació continuada. Mestres i professors que quan acabin sàpiguen treballar sols i sobretot també en equip, amb complements de reflexió sobre el que fan i sobre el que han de fer. I que sàpiguen decidir.

Les preguntes que se'ns acuden per configurar aquest projecte són massa. La futura Universitat de les comarques de Tarragona agafarà aquest repte? Serà capaç de trencar aquest sistema burocratitzat de «figures» i «figurinistes»? Trencarà motlles per incardinar-se amb una societat que vol professionals de qualitat i no de submissió? Buscarà contactes amb altres realitats des d'una postura d'història educativa d'èpoques reculades lligades a una llengua i a un país? Serà crítica, tot i que inevitablement i inexcusable rebi crítiques? Serà punt de confluència de pensaments diversos amb un mateix objectiu...?

Les respostes a aquests i a d'altres interrogants de la futura Universitat no són ni seran fàcils. Hi ha, però, un punt a favor per avançar. Modificar sistemes en un sistema nou és més fàcil que reproduir sistemes caducs i obsolets ara presents. Caldrà decisió, tremp i energia. L'ensenyament ho espera. Que no faltin!